

[Indenrigsministeren.]

noget, som i høj grad ville kunne forvirre vælgerne ved et valg i hovedstadsområdet. I øvrigt mener jeg også, at direkte valg til hovedstadsrådet må hænge uløseligt sammen med en direkte ret til skatteudskrivning, og der ved ville vi få dels primærkommunal skat, dels amtskommunal skat og altså også en hovedstadsskat. Jeg mener, at man i høj grad må sørge for at indhøste erfaringer, og jeg har i øvrigt over for udvalget sagt, at jeg i samlingen 1979-80 vil komme med en redegørelse om de indhøstede erfaringer, og så vidt jeg forstod på ordførerne, har alle den fornemmelse, at hovedstadsrådet har virket godt indtil nu.

Jeg kan ikke anbefale, at man stemmer for det stillede dagsordensforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om motiveret dagsorden af fru Mimi Jakobsen (for CD, SF og RV) (se foran) forkastedes med 103 stemmer mod 62.

Lovforslagets tekst vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om velfærdsforanstaltninger for søfarende.

(Lovforslag nr. L 38. Fremsat 3/3 77. Første behandling 10/3 77. Betænkning 29/4 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget

og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet har under udvalgsbehandlingen af dette lovforslag med glæde konstateret, at der nu ser ud til at være en lysning i spørgsmålet om søfolkernes betjening med videogrammer, og vi ser frem til, at der skal ske noget positivt i den sag.

Der skal heller ikke herske tvivl om, at vi ønsker alt godt også med hensyn til velfærd for vore søfolk, men vi vil alligevel gå imod lovforslaget ved tredje behandling, fordi vi er imod disse tilskudsordninger, hvor alle giver tilskud til alle og tingene i virkeligheden blot kører i ring over en dyr administration.

Vi står desværre alene i øjeblikket med dette synspunkt, men jeg vil gerne have lov at underbygge det ved at citere en leder i Jyllands-Posten for i dag, hvor man under overskriften »Dystre udsigter« citerer den af OECD offentliggjorte rapport, og hvor man taler om Danmarks økonomi. I slutningen af denne leder står der:

»Generelle tilskudsordninger og anden støtte uddelt i socialistisk flæng løser ikke problemerne. De kan i værste fald have den modsatte virkning af hensigten.

Rapporten efterlyser kort og godt en mere talentfuld og nuanceret politik end den hidtil førte.

Det er denne mere talentfulde politik, som vi peger på.

Lindinger (CD):

Det, der nu sker for vore søfarende, er i hvert fald et skridt i den rigtige retning. Det er naturligvis beklageligt, at man ikke har kunnet tage skridtet fuldt ud. Der er mange søfolk, der har ventet på dette øjeblik med megen spænding, og jeg må som sømand - hvis jeg må sige det - beklage, at vi ikke har kunnet komme videre. Der er imidlertid ingen tvivl om, at vi nu med tv-kassetterne nærmer os noget, som kan blive til virkelig gavn for vore sømænd, og som kan knytte dem endnu stærkere til hjemmene, uanset hvor langt de er borte.

I et spørgeskema, der har været sendt ud af bladet Søfart, har man afholdt en afstemning, og selv om ikke alle svarer, har der vist

[Lindinger.]

sig at være en fantastisk interesse. En meget, meget stor procentdel har svaret, hvilket viser, hvor stor interesse søfolk har haft for det, der nu sker. Man viser mig til min fornøjelse, at et af mine egne skibe er nævnt i kronikken, og jeg er selvfølgelig også glad for at se, at man dér om bord har en klar mening om, at udsendelse af radioavis over Lyngby er det første, fordi det er det billigste og det hurtigste, og at kassettebåndene derefter er løsningen, men på den anden side er det kassettebåndene, der er den helt store ting for sømændene, og det er glædeligt, at vi er kommet så langt. Vi glæder os til, at denne lovgivning kommer igennem i folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om skibsmåling.

(Lovforslag nr. L 39. Fremsat 3/3 77. Første behandling 10/3 77. Betænkning 22/4 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-14 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Lejeværdiregler m.v.).

(Lovforslag nr. L 6. Fremsat 2/3 77. Første behandling 15/3 77. Betænkning 29/4 77).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Glistrup (FP):

I 1965 besluttede flertallet i denne sal, at topbeløbet for standardfradrag skulle forhøjes. Man har hele tiden haft den opfattelse, at der skal være et vist loft for standardfradragets størrelse, fordi luksusejendomme ikke skal berettigede til, at man får fradrag over skattebilletten. Det ligger på 1 pct., og det har man også hele tiden været enige om. I 1965 kom man så frem til det synspunkt, at når en ejendom kostede mere end 200.000 kr., var der tale om et luksusparcelhus, og bevares, vi skal ikke 12 år efter stå her og anfægte, om det skøn var rigtigt, men igennem disse samfulde 12 år har man ikke lavet én eneste promilles regulering af disse 2.000 kr., men kører stadig væk med, at 2.000 kr. er maksimum, selv om jeg nok tror, at der er nogle i denne sal, som, om ikke andet, så via deres husholdningspengekonto har opdaget, at 2.000 1965-kroner er noget helt andet end 2.000 1977-kroner.

Skulle man regulere ud fra det synspunkt, der hele tiden har ligget bag denne lovgivning, at topbeløbet altså skulle være dér, hvor man overgik til luksus, må man slå fast, at et parcelhus svarende til det, der kostede 200.000 kr. i 1965, vel i dag koster 700.000 kr., og at det